

مهدی تاجی

دلّک خانہ

چهل نمایشِ شبانه از دلّک

www.ketab.ir

سرشناسه: تاجی، مهدی، ۱۳۶۷ -
عنوان و نام پدیدآور: دلک‌خانه: چهل نمایش شبانه از دلک / مهدی تاجی.
مشخصات نشر: تهران: سیب سرخ، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری: ۱۶۹ ص.
شابک: ۱-۷۶-۷۷۳۳-۶۲۲-۹۷۸
وضعیت فهرست نویسی: فیفا
عنوان دیگر: چهل نمایش شبانه از دلک.
موضوع: داستان‌های فارسی -- قرن ۱۴
موضوع: Persian fiction -- 20th century
رده بندی کنگره: PIR۸۳۳۷
رده بندی دیویی: ۶۲/۸۳۳
شماره کتابشناسی ملی: ۸۷۲۶۱۵۰
اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیفا

www.ketab.ir

دلّک خانہ / چہل نمائشِ شبانہ از دلّک

مہدی تاجی

صفحہ آرائی: رقیہ قنبری تقدیس

ویراستار: گودرز پایکوب

طراح جلد: محمدرضا آل خمیس

چاپ اول: بہار ۱۴۰۱

شمارگان: ۳۰۰ نسخہ

چاپ و صحافی: شرکت چاپ روز

حق چاپ بڑای ناشر محفوظ است.

شابک: ۱- ۷۶- ۷۷۳۳- ۶۲۲- ۹۷۸

نشر سبب سرخ

تہران، خیابان انقلاب، روبروی درب اصلی دانشگاه تہران، پاساژ پارسا، پلاک ۱۰۳

۶۶۹۷۳۱۸۳ ۶۶۹۷۲۹۷۶

www.nashresibesorkh.ir

فهرست

۹	مقدمه
۱۱	۱. ساعت شنی
۱۵	۲. نخته گچی
۱۹	۳. گوجه‌های خشم
۲۳	۴. هدیه‌ی هیولایی
۲۷	۵. نیش اسلحه
۳۱	۶. دولت‌مرد
۳۴	۷. دلدادگی‌های نخته‌سنگی
۳۸	۸. رقص نور
۴۲	۹. برف سیاه
۴۶	۱۰. وحشی
۵۰	۱۱. تاریک‌فکر
۵۴	۱۲. پروانه‌ی زغالی
۵۸	۱۳. فیرات
۶۲	۱۴. هوشیاری
۶۶	۱۵. گرازها
۷۰	۱۶. آقای عروس
۷۵	۱۷. انوار تاریکی
۷۹	۱۸. اره‌برقی
۸۳	۱۹. خون طلا
۸۷	۲۰. ملخ‌های مست

۹۱	 ۲۱. عروسک آتش
۹۵	 ۲۲. گنده‌های بادکنکی
۹۹	 ۲۳. تنندگی
۱۰۲	 ۲۳. اسب بیخار
۱۰۶	 ۲۵. ژنده‌پاره‌ها
۱۰۹	 ۲۶. رقص آسیاب‌ها
۱۱۳	 ۲۷. زخم گل سرخ
۱۱۷	 ۲۸. حیرانی
۱۲۱	 ۲۹. مترسک جالیز
۱۲۵	 ۳۰. سگ‌بازی
۱۲۹	 ۳۱. آونگ آشوب
۱۳۳	 ۳۲. آدم فضایی
۱۳۸	 ۳۳. قایق پرنده
۱۴۲	 ۳۴. آینه‌باز
۱۴۶	 ۳۵. دلقک‌هایی
۱۵۰	 ۳۶. کابوس پرتقالی
۱۵۵	 ۳۷. خواب سنگ
۱۵۸	 ۳۸. نردبان متناهی
۱۶۲	 ۳۹. کیبوترخانه
۱۶۶	 ۴۰. مست حیات

مقدمه

جرقه‌ی این مجموعه داستان اولین بار با متن کوتاهی زده شد که به عنوان سرمقاله و با تیتَر «تلنگر» برای نشریه‌ی «شهرزاد»^۱ نوشتم. حالا که این مجموعه قرار است رنگ چاپ به خود بگیرد مقدمه‌ای بهتر از همان متن کوتاه برایش پیدا نکردم. پس سخن کوتاه:

«هنر و ادبیات مطلقاً برای سرگرمی نیست!»

بیایید یک بار و برای همیشه تکلیف خودمان را با «هنر» و «ادبیات» و «خواندن» و البته از همه مهم‌تر «خودمان» روشن کنیم که ما چه انتظاری از «ادبیات» داریم و اصلاً «ادبیات» چه چیزی به ما می‌دهد که این قدر سنگش را به سینه می‌زنیم؟ اگر هدف از «نوشتن» و «خواندن» سرگرمی است بهتر نیست که به دنبال سرگرمی‌های دیگری باشیم که مطمئناً ارزان‌تر هم هستند؟ برای «سرگرمی»، به ادبیات پناه بردن واقعاً پرهزینه و پرخرج است!

اگر «ادبیات» را برای «سرگرمی» نخواهیم پس برای چه خواهیم؟ لک‌های ننگ «سرگرمی» را که از «ادبیات» بکنیم همراه با خودش فضله‌های دیگری را هم

۱. نشریه‌ی کانون ادبی، دانشگاه حکیم سبزواری که من متوسل سر جالیز آن بودم. در چهار صفحه چاپ می‌شد و بعد از شماره چهارم اوراق شد!

می برد، از جمله «شهرت»، «پول»، «جاه طلبی»، «خودنمایی»، «جلوه گری» و دیگر ادا و اطوارهایی که تنها «ژست های روشنفکر مآبانه» هستند و از همین رنگ و ریشه اند و پیشیزی ارزش ندارند. همه ی این ها که کنار رفت تنها «ادبیات» می ماند و «انسانیت». پس بگذارید «ادبیات» را برای «انسانیت» بخواهیم. چه این که این «انسانیت» است که می تواند در این بلبشو و هرج و مرج رنجبار جهان امروز معاصر به «زندگی» معنا دهد.

بیاید «انسانیت» را از «ادبیات» بجویم و در این راه اگر ناسزا و دشنام هم شنیدیم برای زیبا کردن جهان و هدیه دادن «شادی» به جهانیان آن را به جان بخریم که دنیای امروز بیش از همیشه به تزریق «شوق» و «شادی» و «عشق» به هم نوع نیاز دارد. دنیای معاصر به «پیامبران شادی بخش و بخشنده» بسیار نیاز دارد تا با رسالت «انسانیت» زندگی را به حیات بازگردانند، هر چند که نزدیک شدن به «انسانیت» و تلاش برای «انسانی زندگی کردن» مخالفت های بسیار و رنج تنهایی به دنبال دارد و حتی کسانی این پیامبرانی را که معجزه شان تنها «خندانند» است «دلقک» می نامند. اما بگذارید که ما «ادبیات» را برای «انسانیت» بخواهیم، هر چند که از این انتحار به عنوان نوعی به استقبال رفتن و خیر مقدم گفتن به «رنجی خودخواسته» تعبیر شود.

«ادبیات» یعنی «رنج» و چه باک که: «آدمی را در رنج آفریده اند.» اما با «رنج کشیدن» از «رنج» خواهیم گذشت. با «رنج» است که می توان از «رنج ها» گذر کرد و این باور، عین شادی و معنای «زیستن» است. پس بگذارید که اول بازیگران بدکردار این صحنه ی شوم را از ملعبه گردانی مجلس بیرون کنیم و پس از آن «شادی بخش» محفل تان باشیم، زیرا طنین خوش آهنگ این خبر از راه رسیده است که:

خانم ها و آقایان دلقک وارد می شود!^۱